

Dalt, imatge del barri del Cabanyal-Canyamelar de la ciutat de València. L'Ajuntament ha aprovat recentment un pla per rehabilitar-lo que inclou la prolongació de l'avinguda Blasco Ibañez fins el Passeig Marítim.

El Cabanyal: mans a l'obra

Amb l'aprovació el passat divendres 26 del Pla Especial de Protecció i Reforma Interior (PEPRI) del barri del Cabanyal-Canyamelar, l'Ajuntament de València ha fet un pas històric per obrir la ciutat al mar tot i les protestes de nombrosos veïns.

No han servit de res les protestes que han fet durant mesos els veïns del barri mariner de la ciutat de València agrupats sota la plataforma Salvem el Cabanyal-Canyamelar. Ni les manifestacions, ni les "cassolades", ni les acampades enfront de l'Ajuntament, ni la taula infor-

mativa muntada a Madrid durant el congrés nacional del PP, ni l'oposició de tots els partits polítics menys el PP han fet canviar d'opinió l'alcaldessa Rita Barberà i el seu equip de govern.

El PEPRI (vegeu El TEMPS, núm. 746) acabat d'aprovar és un projecte urbanístic que pretén re-

habilitar el barri però que també inclou la prolongació de l'avinguda Blasco Ibañez fins al mar, una prolongació que trencarà el barri en dos. Segons els arquitectes responsables del pla, Vicent Corell i Joaquim Monfort "aquesta és la incorporació definitiva a la ciutat de València del bar-

ri, que deixarà de ser un poble”.

Després que el consistori valencià ha aprovat el projecte ara és la Direcció General de Patrimoni i la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme qui ha de donar el vist-i-plau perquè les excavadores comencen la seua feina. Una vegada aplegats aquests tràmits el PEPRI tornarà una altra volta al ple de l'ajuntament, que l'haurà d'aprovar definitivament. Tot i això, aquest ple, per al qual encara no hi ha prevista cap data, serà un simple formalisme, donat que el PP té la majoria dels vots a l'ajuntament.

Rita Barberà finalment ha aconseguit una prolongació, la de Blasco Ibáñez fins al mar, històricament desitjada per alguns urbanistes i constructors però també rebutjada pel veïnat d'un dels barris més emblemàtics de la ciutat, el del Cabanyal-Canyamelar.

Una injecció enverinada. La inversió global que vol fer l'Ajuntament de València per dur a terme el PEPRI s'acosta als 27.000 milions de pessetes. Aquesta injecció de capital en el barri es farà, segons les previsions de la regidoria d'Urbanisme, en un termini de deu anys. El PEPRI afecta una superfície de 678.121 metres quadrats del barri del Cabanyal-Canyamelar, habitat per 21.326 veïns segons el darrer padró municipal. L'ajuntament dedicarà tots els esforços econòmics a la compra dels aproximadament 1.500 immobles afectats per la prolongació de l'avinguda Blasco Ibañez, amb un cost superior als nou mil milions de pessetes. Encara avui, ni el mateix regidor d'urbanisme, Miguel Domínguez, sap quanta gent viu en aquestes cases, plantes baixes i edificis de pisos, tot i que ha declarat en diverses ocasions que almenys un 65% es troben habitades. L'empresa municipal AUMSA fa mesos que comença a oferir als afectats el compromís d'un canvi de la seua vella vivenda afectada pel pla per un altra totalment nova. L'empresa valora l'habitatge vell així com el nou segons els criteris del mercat immobiliari. Si un veí afectat rep a canvi d'una

RAFA GIL

El pressupost municipal d'enguany no recull cap partida per escometre les primeres obres del Pla del Cabanyal.

casa vella una de més cara, la diferència del preu anirà al seu càrrec, una circumstància que ha creat no poca intranquil·litat entre els veïns afectats.

Les ombres d'un projecte. Tot i la ferma voluntat del regidor Domínguez i de la mateixa alcaldessa Barberà per tirar endavant el projecte, hi ha certs dubtes que encara no s'han resolt. Un d'ells és el finançament del PEPRI. Dels 80.699 milions de pessetes del pressupost d'enguany, tan sols hi ha dues partides referides al polèmic projecte. Una d'elles es destinarà al Museu de la Setmana Santa que es construeix des de fa mesos en un antic molí d'arròs i que costarà més de 200 milions de pessetes. Els altres diners es gastaran

en l'habilitació de l'antic Cinema Musical, que es troba a la plaça del Rosari, i al qual es destinaran 90 milions de pessetes. De moment no està previst posar ni un cèntim més en el projecte, una circumstància que ha posat nerviosos els polítics de l'oposició.

Segons el regidor del PSPV-PSOE Josep Sellés, el pla de rehabilitació presenta més ombres que llums. "No hi ha un pla d'etapes—diu Sellés— que diga quant es gasta i en què, no hi ha pressupostos per fer complir el pla, encara no s'han comprat les cases... L'ajuntament diu que farà un barri amb equipaments socials, esportius, i zones verdes. El PP es dedica a vendre fum, a vendre un barri que no existeix. Volen fer molts equipaments però no destinen diners

Dalt, la Casa dels Bous. Aquest edifici construït el 1895 se salvarà de l'enderrocament tot i que els primers projectes volien tirar-lo a terra.

A sota, manifestació de la plataforma Salvem el Cabanyal-Canyamelar davant de l'Ajuntament de València el passat 25 de febrer, un dia abans de la celebració del polèmic ple.

"És un pla necessari i una decisió històrica"

—La ciutat farà un pas important amb la prolongació de Blasco Ibáñez?

—És un pla global, de tot un barri, la prolongació només afecta el 10% del PEPRI. Aquest pla és un pas importantíssim per al conjunt de la ciutat però especialment per al Cabanyal-Canyamelar, perquè és una fórmula per revitalitzar el barri. Un barri que ha perdut en els darrers vint anys el 31% dels seus habitants. És un pla necessari i una decisió històrica que millora la qualitat de vida dels seus habitants. Construïrem, per exemple, dues zones educatives perquè els estudiants no hagen d'anar a altres instituts com el de Natzaret. Construïrem dotacions culturals com l'antic Cinema Musical, que serà una mena de mini Palau de la Música per fer teatre, exposicions... estem fent el Museu

de la Setmana Santa Mariner... És evident que l'Ajuntament aposta pel Cabanyal-Canyamelar.

—Com es finançarà aquest pla?

—Si hem estat capaços de signar un conveni amb la Generalitat per finançar el pla RIVA de rehabilitació del barri del Carme per un valor de 40.000 milions de pessetes i per cinc anys, serem capaços d'aconseguir que l'administració autonòmica inverteixa al barri.

—Si en les properes eleccions del 13-J l'electorat del Cabanyal-Canyamelar nega el seu suport al PP, el consistori es plantejaria la retirada del projecte?

—No m'agrada parlar de situacions de ciència-ficció. Dins del nostre programa electoral, que hem acomplert en més d'un 90%, vam dir que vollem la prolongació, l'encontre de l'avinguda Blasco Ibáñez amb el mar. Jo comprenc que la gent es manifeste, que no hi estiga d'acord, però nosaltres estem acomplint el nostre programa electoral. Fa poc vaig parlar amb un regidor del PSPV-

PSOE que em va fer la següent confessió: "Miquel, tranquil, a mi, fa déu anys, quan vam aprovar el Pla Especial del Passeig Marítim, els mateixos que ara protesten contra el pla del Cabanyal em van dir de tot." Es va dir d'aquell pla que es carregaria les platges, que faria unes platges de senyorets... La veritat és que el Passeig Marítim ha fet que València deixara d'estar a esquenes al mar.

RAFA GIL

Miquel Domínguez. Regidor d'Urbanisme pel Partit Popular.

—Està condicionada la rehabilitació del barri a la prolongació de l'avinguda Blasco Ibáñez?

—No. Durant més de cent anys s'ha vist la conveniència de fer aquesta prolongació. A partir de tots els estudis que hem fet ens hem adonat que la millor solució per al barri és la prolongació de 48 metres. Ara bé, si les persones que no estan d'acord són 200, es sobreentén que els que sí que estan d'acord són 27.000. La gent del barri està a favor del pla i si parlem de la resta de la ciutat, encara més. Nosaltres defensem i treballam pels interessos generals de la ciutat. A Barcelona, per exemple, la finalització de l'avinguda Diagonal tirarà a terra 5.000 habitatges, mentre que ací només es tracta de 600 persones. Ara bé, allà hi ha un altra mentalitat, d'equip, d'unió...

—L'oposició i els veïns diuen que la desviació de la nova avinguda va lligada a la possible venda del balneari de Les Arenes? (vegeu El TEMPS núm. 753)

—En cap moment, i qui ho diga ho fa de mala fe. AUMSA va arribar a un preacord, amb els propietaris, amb les persones que tenen la concessió del balneari, perquè rehabilitaren una sèrie d'edificis dins del seu recinte. Això els obliga a ells però no l'ajuntament. A més, el Balneari està situat al Passeig Marítim i no al Cabanyal, no li afecta el pla de rehabilitació. M. R.

per fer-los". L'ajuntament, però, i al marge dels pressupostos municipals ha obtingut de Bancaixa un crèdit de 1.000 milions de pessetes i, a banda, 700 més producte de la venda del patrimoni urbà de la ciutat. Vendes que han estat habituals en aquesta darrera legislatura i que han merescut les crítiques de l'oposició que considera que Rita Barberà hipoteca el futur de la ciutat perquè la priva de solars que en en els pròxims anys podrien ser destinats a equipaments socials com ara escoles o biblioteques.

Urbanisme sense consens. El projecte ha posat de relleu un altre debat obert fa molt de temps entre urbanistes, arquitectes i polítics: el model de ciutat per a València. Per Trinitat Simó, professora d'Història de l'Arquitectura a la Universitat de València, "la ciutat no té ara mateix un model d'urbanisme consensuat". D'altra banda, Vicent Alvarez, membre de la comissió de llegat històric i artístic del Consell Valencià de Cultura (CVC), coincideix a grans trets amb la professora Simó: "Sovint es pensa que el progrés i la modernitat són sinònims de destruir i fer coses noves. Aquest és el cas del projecte de prolongació de Blasco Ibáñez. És possible regenerar i rehabilitar sense prolongar l'avinguda. Caldria aplicar-hi una mena de pla RIVA com el del barri del Carme." Alvarez pensa que l'estil de la política del consistori està més a prop del xantatge urbanístic que no de l'ordenació del barri. "El PP només vol —afirma— rehabilitar el barri si es fa la prolongació. Supereditar açò és una imposició de la corporació municipal i té un tint clarament polític".

El paper del CVC. La qualificació del barri com a Bé d'Interès Cultural (BIC) pel Ministeri de Cultura espanyol mitjançant un decret llei el 1978 i per la Generalitat el 1993 ha estat una de les especificitats del Cabanyal-Canyamelar més discutides els darrers mesos. L'Ajuntament, per fer compatible la seua actuació amb aquest decret, va haver de presentar fa uns mesos a la Conselleria de Cultura

el projecte amb la intenció que aquesta es manifestara en un sentit o en un altre. Fins avui la Direcció General de Patrimoni encara no ha dit la seua. El consistori ja ha manifestat en diverses ocasions que si l'administració valenciana no diu res, en tres mesos a partir de l'aprovació del projecte en el ple municipal entendrà que no s'hi oposa i que per tant la prolongació no representa cap perill per al patrimoni del barri.

La Plataforma Salvem el Cabanyal sempre ha considerat molt importants les possibles pèrdues d'elements patrimonials que pot endur-se per davant la prolongació de Blasco Ibáñez, i de fet les seues pressions han obligat el consistori a modificar determinades parts del projecte per salvar de les excavadores un dels edificis més emblemàtics del barri, la Casa dels Bous. L'associació també va convidar fa uns mesos el president del CVC, Santiago Grisolí, i diferents membres de la comissió de llegat històric i artístic del CVC per tal que conegueren el patrimoni d'estil modernista popular del barri, tot un seguit d'edificis que aniran a terra si s'executa el pla.

Arran d'aquesta visita, el passat 19 de gener, Carme Morenilla, Vicent Álvarez, Ramon Lapiedra, i Rosa Serrano, membres del CVC a proposta del PSPV i EU, van demanar a l'ens consultiu de la Generalitat que es pronunciara —com ja ho va fer el 1993 quan declarà BIC el barri del Cabanyal-Canyamelar—, sobre el projecte de prolongació de Blasco Ibáñez. Els representants al CVC proposats pels partits de dreta, però, no van acollir amb entusiasme la idea tot i que Bas Carbonell, membre pel PP, va redactar una proposta d'acord que no ha vist mai la llum. El ple del CVC finalment optà per inhibir-se davant de la polèmica gràcies als vots dels representants del PP i d'UV i fins i tot d'algun membre proposat pel PSPV-PSOE.

Així doncs, el compte enrere ja ha començat de forma inexorable per al barri del Cabanyal-Canyamelar.

Mario Reyes

"Alguns haurien de sentir-se còmplices d'aquesta barbàrie"

—Una vegada aprovat el PEPRI del Cabanyal-Canyamelar, què farà la plataforma Salvem el Cabanyal?

—Continuarem mobilitzant el barri. Si estem tots units i treballem de forma coordinada aturarem el projecte. El que ha estat aprovat de forma inicial no vol dir que les obres comencen aquesta setmana. A més preparem les al·legacions al projecte i una denúncia per la via contenciosa-administrativa en què demanem la suspensió cautelar de les obres. També redactarem un projecte urbanístic alternatiu per al barri assessorat per arquitectes, fins i tot, de renom internacional.

—Com valora l'assistència dels veïns i veïnes del barri als actes en contra del pla?

—Aquest tema ens ha preocupat sempre. Tot i això hem fet dues manifestacions al mes

de setembre en què han participat vora 3.000 i 2.500 persones, quan encara la gent sabia poques coses del projecte en un barri on no hi ha una tradició de mobilitzacions ciutadanes.

—L'ajuntament ha explicat correctament el projecte als veïns del barri?

—No. Ha utilitzat els mitjans de comunicació per fer demagògia per què s'ha dit que es pagaran les cases a preu de mercat. Quin preu de mercat? Tant com si vols vendre com si no, darrere està l'expropiació que taxa a un preu molt baix els immobles. El consistori reserva el sòl municipal per fer finques de cinc altures. Aquestes sí que es vendran a preu de mercat! Als afectats no els reubiquen en aquestes finques. Els immobles afectats tenen una estructura de planta baixa i pis mentre que la reubicació dels veïns es farà en unes finques de pisos a l'altra punta del barri. Nosaltres entenem que reubicar és donar als afectats unes cases amb unes condicions semblants a les que tenien fins ara, no en una finca.

—Sembla que una part dels habitants del Cabanyal-Canyamelar només busca solucionar el problema de la seua casa...

—Encara que ens donen diners el projecte trenca el barri. Això hauria d'estar per damunt de qualsevol interès personal.

—Aleshores quin és el projecte pel Cabanyal-Canyamelar que proposeu?

RAFA GIL

—Volem un barri que tinga un pla de rehabilitació fet amb el consens dels veïns, que es faça des de baix cap a dalt. Un barri per a viure, com és el del Cabanyal, que siga respectuós amb la trama urbanística que existeix i que és única a la ciutat de València. Però sobretot, que es faça amb el consens de tots els veïns. Nosaltres no estem encabotats a no enderrocar cap ca-

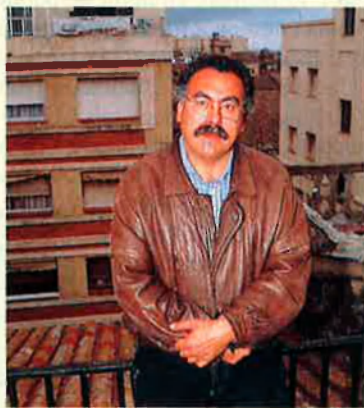
sa, però tampoc es tracta de desfer un barri que és viu i que té prou força per a eixir avant.

—Com valoreu la posició favorable a la prolongació de la majoria dels comerciants de la zona i de la inhibició de la Junta de la Setmana Santa i de les falles davant d'aquesta qüestió?

—Amb les confraries de la Setmana Santa ens hem trobat amb un mur. Si ens hagueren donat suport, el projecte s'haguera aturat. Fa poc el rector de l'església dels Angels em va confessar que "la Setmana Santa s'hauria de manifestar". Clar, això no tindrà un efecte miraculós, però, seria un suport molt fort a la lluita que estem duent a terme i evitaria molt de sofriment.

—Existeix perill de fractura social al barri?

—A nivell col·lectiu no. Ara bé, quan entren les màquines excavadores al barri alguns haurien de sentir-se còmplices de la barbàrie que ha executat l'ajuntament encapçalat pel Partit Popular. **M. R.**

Faustino Villora. És portaveu de la Plataforma "Salvem el Cabanyal".